

Кіровоградська обласна організація комсомолу  
№ 14 (2742)  
Льв. №

Контрольний зразок

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

# Молодший Комуністичний журнал

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р. • Четвер, 31 січня 1980 року • № 14 (2742) • Ціна 1 кап.

## ГОТУЮЧИСЬ ДО ЮВІЛЕЮ

Бюро обкому комсомолу прийняло постанову «Про ініціативу комсомольських організацій підприємств, колгоспів, радгоспів та навчальних закладів по проведенню ленінської вахти ударних справ юнаків і дівчат області на честь 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна».

«...Вашим, товаришу, серцем і іменем мислимо, дихаємо, боремось і живемо!» — ці поетичні рядки Володимира Маяковського, звернені до великого вождя, стали крилатими. Ім'я В. І. Леніна — символ завершального року десятиї п'ятирічки. Тож множаться ряди учасників соціалістичного змагання за гідну зустріч річниці, одні за однією народжуються все нові патріотичні ініціативи бригад, колективів, окремих виробничників, науковців, студентів. 177 комсомольсько-молодіжних колективів області і більше 4,5 тисячі молодих трудівників планують завершити п'ятирічку до знаменної дати, а майже 900 юнаків і дівчат дали слово здобути право працювати з особистим клеймом. До 22 квітня 1980 року зобов'язалися:

- виконати плани трьох і відповідно двох років одинадцяти п'ятирічки, одну зміну відрізняючи на зекономленій сировині і матеріалах — комсомольсько-молодіжні колективи В. Присупа Дніпреського заводу твердих сплавів та М. Петраєва Світлоподського заводу чистих металів;
- виконати шість річних норм з початку десятої п'ятирічки — комсомольсько-молодіжний колектив зварників А. Полова механостального цеху № 2 заводу «Червона зірка»;
- видати на-гора понад план 3,5 тисячі тонн вугілля — комсомольсько-молодіжній зміні очисного вибою імені 60-річчя ВЛКСМ ділянки № 1 шахти «Світлопільська» (керівник В. Шестопал, групкомсорг М. Снягозуб);
- виконати п'ятирічку — комсомольсько-молодіжний колектив свинотоварного комплексу колгоспу імені Леніна Знамянського району та члени вантажної електроважкої колони імені 60-річчя комсомолу України лондонського депо станції Знамянка (керівник В. Шелест, групкомсорг В. Литвинов).

Надтримавши повні цих колективів про проведення в квітні — квітні 1980 року ленінської вахти ударних справ, комсомольсько-молодіжні бригади, формувальників ливарного цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка» (бригадир О. Грещенко, групкомсорг В. Бойко) та закріпників імені 60-річчя ВЛКСМ Кіровоградської взуттєвої фабрики (бригадир С. Скрипка, групкомсорг Л. Будило) виступили з ініціативою боротися в 1980 році за звання «Бригади зразкової дисципліни». А комсомольці та молоді Олександрійської фабрики діагностичних паперів закликали працювати під девізом «110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — 110 ударних вахт!» Комсомольська організація колгоспу імені Леніна Знамянського району зобов'язалась заготовити в цьому році 8 тисяч тонн кормів для громадського тваринництва.

Бюро обкому комсомолу схвалило ці повні, ініціативи та підвищені соціалістичні зобов'язання і зобов'язало міськоми, райкоми, комітети комсомолу підприємств, колгоспів і радгоспів, навчальних закладів провести необхідну організаційську і масово-політичну роботу по їх підтримці і повсюдному поширенню.

## З ІМЕНЕМ ЛЕНІНА, ПІД ПРАПОРОМ ЛЕНІНА — НА ТРУД І НА ПОДВИГ!



Чимало послідовників у ініціаторів змагання за звання колективу зразкової дисципліни — комсомольсько-молодіжної бригади закріпників імені 60-річчя ВЛКСМ (бригадир Євдокія Скрипка, групкомсорг Людмила Будило), на Кіровоградській взуттєвій фабриці. Така відповідь молоді на постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і ВЦРПС «Про подальше зміцнення трудової дисципліни і скорочення плінності кадрів у народному господарстві». У суверенітеті включаються КМК фабрики, які прагнуть якомога ефективніше використовувати робочий час, сформувані стабільні трудові колективи. Досвід запозичують у бригади-ініціатора.

Наш фотокореспондент зафіксував момент, коли Євдокія СКРИПКА і Людмила БУДИЛО розповідали маркірувальниці Валентині ШАМШУР (на знімку зліва направо) про методи своєї ефективною роботи. Фото В. ГРИБА.



ЗОВСІМ НЕДАВНО ВИДАЛИ НА-ГОРА ПЕРШІ ДЕСЯТИ ТОННИ БУРОГО ВУГІЛЛЯ ГІРНИКИ ШАХТИ «НОВОМИРГОРДСЬКА». ЗА КОРОТКИЙ ПЕРІОД, ЩО МІНУВ З ЧАСУ ПУСКУ ПІДПРИЄМСТВА, ВЖЕ ВИЗНАЧИЛИСЯ РОБІТНИКИ, ЯКІ ЗНАЧНО ПЕРЕВИКОПУЮТЬ НОРМИ. ОДИН ІЗ НИХ — МОЛОДИЙ ВИДОБУВНИК МИКОЛА КРОСУН. Фото І. КОРЗУНА.



## З НАЙВИЩОЮ ВІДАЧЕЮ

На Ленінський комуністичний — з відмінним трудовим настроєм — так вирішили молоді працівники Кіровоградського чавунно-ливарного заводу у відповідь на ініціативу передових підприємств Москви провести 19 квітня комуністичний суботник. Комсомольсько-молодіжні колективи з цеху механізації, в яких групкомсоргами Олександр Дмитрієнко і Володимир Шевченко, закликали своїх колег кожного дня, що наближає нас до Ленінського ювілею, трудитися з найвищою продуктивністю, під час свята праці виконати також ряд робіт на будівництві спортивних споруд і майданчиків, впорядкувати територію біля заводських гуртожитків.

У ці дні на Кіровоградському чавунно-ливарному заводі формуються ще п'ять КМК, члени яких прагнуть не відстати від своїх товаришів і також гідно зустріти «червону суботу».

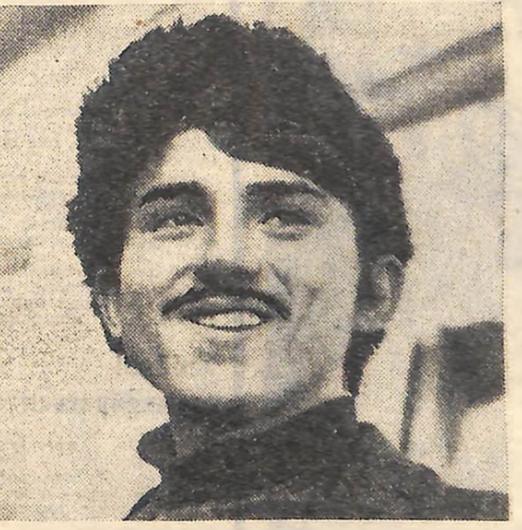
С. ЮЗЕФОВИЧ, слюсар-ремонтник ливарного цеху Кіровоградського чавунно-ливарного заводу.

## СОЦІАЛІСТИЧНЕ ЗМАГАННЯ: ІДЕОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

## АГІТВРИГАДА — ТВАРИННИКАМ

Культармії селя Червоного в цю пору найчастіше можна зустріти на тваринницьких фермах чи в тракторній бригаді. У нас це вже традиція: після роботи до людей на їхній робочій місці. Бо й справді не кожна доярка вибере час піти до сільського клубу, а от зазирнути після роботи на веселі звуки естрадної музики, екажімо, до Будинку тваринника, набагато зручніше. Тому й вирішили ми двічі на місяць проводити тут своєрідні вечори відпочинку. Приурочуємо їх

розробили нові сценарії, з якими часто виступають перед односельцями. Зовсім недавно у Будинку тваринника підготувача група сільської агітбригади, до складу якої входять восьмикласники Т. Новикова, Т. Андрієвська, Т. Підвисоцька, А. Трухіна, Т. Яценко, Л. Майстренко, О. Бандура, В. Резник та інші, взяла участь у тематичному вечорі «Раді — влада народна». Пропагандист комсомольського політнавчання М. Д. Яцуринська прочитала лекцію «Радянська виборча система — найдемократичніша в світі», бібліотекар В. В. Скорська зробила тематичний огляд літератури на цю тему. Юні культурні показали свою нову програму «В ім'я миру на землі», присвячену майбутнім виборам до Рад. [Закінчення на 2-й стор.]



Кілька днів тому комсомолец Анастасій Скрипник в майстернях Райворонської райсельгосптехніки вквітнув ремонт свого потужного трактора Т-74. Уже вчетверте механізатор вирощуватиме врожай на полях рідного колгоспу імені Ілліча. На знімку: А. СКРИПНИК. Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

МОЛОДІЖНА ЛЕКЦІЯ:  
ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ, ПОШУК

Комісії по пропаганді знань серед молоді діють спільно з лекторами, групами комітетів комсомолу. І така практика дає хороші результати. За минулий рік, наприклад, збільшилась кількість прочитаних лекцій, члени лекторських груп комітетів комсомолу взяли участь у Всесоюзному конкурсі на кращий текст лекції для молоді, присвяченому 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Це сприяло розширенню тематики лекцій. На розгляд обласного журі конкурсу надійшло 32 тексти. Чотири кращі були схвалені до наступного туру Всесоюзного конкурсу, а їх авторів нагороджено Почесними грамотами обласної організації товариства «Знання», обкому ЛКСМУ.

Світло—  
для  
людей

плануємо спільно з обкомом комсомолу оголосити конкурс на кращий текст лекції для молоді, присвячений XXVI з'їзду КПРС. Наша комісія подає постійну допомогу районним і міським. За нашими рекомендаціями проводились героїко-патріотичні читання за книгами Л. І. Брежнева «Мала земля»,

«Відродження», «Цілина», використовуються тези під час лекцій «Молоді про науково-технічний прогрес», «Товариш комсомол».

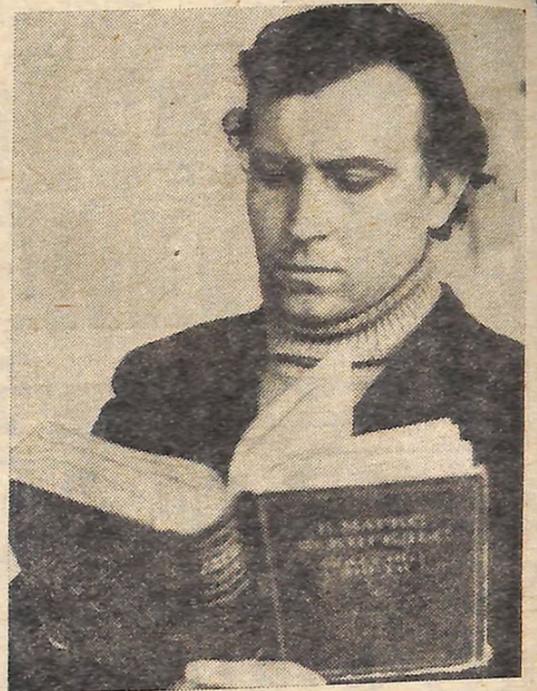
Велика увага приділяється активним формам пропаганди. Спільно з комсомольськими організаціями ми організували Ленінські читання «Справа Леніна живе й перемагає», агітвізди лекторів, агітпоходи. Досвід впровадження цих форм пропаганди мають Олександрійська, Новоукраїнська, Вільшанська районні організації товариства «Знання».

В області діють 27 молодіжних народних університетів, у яких навчаються понад 2,5 тисячі юнаків і дівчат. Крім того, при 40 народних університетах створено факультети для молоді. Уже два роки діє при Палаці культури в Світловодську молодіжний народний університет наукового атеїзму, створе-

ний комісією районної організації товариства «Знання» і лекторською групою міськкому ЛКСМУ по пропаганді знань серед молоді. Слухачі університету — молоді робітники, службовці міста — охоче відвідують заняття. Це тому, що організатори прагнуть урізноманітнювати їх форми: тут і бесіди, і диспути, і теоретичні конференції.

...Кілька місяців залишилося до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. У центрі уваги районних комісій по пропаганді знань серед молоді організації товариства «Знання» в цей період повинні стати вивчення юнаками та дівчатами біографії вождя, його теоретичної спадщини.

**Ю. ПАЖИТНЕВА,**  
голова комісії по пропаганді знань серед молоді обласної організації товариства «Знання».



Дмитро ПЕТРОВ після закінчення Одеського технологічного інституту харчової промисловості приїшов на Гайворонський комбінат хлібопродуктів. Тут комсомольцю доручили бути пропагандистом у школі основ марксизму-ленінізму, агітатором. Довір'я треба вправдувати, а тому Дмитро наполегливо готується до кожної зустрічі зі слухачами, уважно слідкує за новинками політичної літератури.

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

Агітбригада — тваринникам

**[Закінчення. Поч. на 1-й стор.]**  
Раніше червоноцеські культармії провели тематичний вечір, присвячений передовим дояркам колгоспу «Мир» Г. Савченко, В. Семенов, М. Савченко, які не тільки успішно закінчили минулий рік, а й сьогодні надають по 10—11 кілограмів молока від кожної корови. Вечір «вогник» називався «Слово «тваринник» звучить гордо». Відбулася цікава

розмова про сільські професії, йшлося про те, що вже зроблено і що ще треба зробити, аби виконати важливі вказівки партії з питань дальшого розвитку сільського господарства. На цьому «вогнику» агітбригада виступила з програмою «Розквіт Вітчизни — для щастя народу». Серед інших, на мою думку, цікавих вечорів, організованих культарміями, можна назвати: «Де-

путат — слуга народу», «Наша мета — комунізм», «Молоді виборці Країни Рад». Найближчими днями плануємо провести диспут «Що дала мені Радянська влада?», усеній журнал «Справжнє народовладдя», і, звичайно, не забуватимемо про вечори дозвілля. Є у нас ще один цікавий задум — провести спільний «вогник» з тваринни-

ками сусіднього передового господарства села Шляхового Вінницької області. Це буде не тільки відповідь, а й предметна розмова про роботу.

Слозом, культарміїці нашого села прагнуть бути застрільниками не тільки в організації дозвілля. Найважливіше своє завдання вони вбачають в ідеологічному забезпеченні соціалістичного змагання.

**Г. ШЕРЕМЕТА,**  
завідуюча клубом с. Червоного Гайворонського району.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

„Як зреагують на безгосподарність“

У «МОЛОДОМУ КОМУНАРІ» ЗА 15 ГРУДНЯ 1979 РОКУ В КОРЕСПОНДЕНЦІ ПІД ТАКИМ ЗАГОЛОВКОМ БУЛО ПІДДАНО КРИТИЦІ РЯД ГОСПОДАРСТВ І ПІДПРИЄМСТВ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО РАЙОНУ ЗА НЕДБАЛИВІСТЬ У ВИТРАЧАННІ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСІВ. Директор Фундуліївського хлібоприміального підприємства М. Колісниченко повідомив редакцію, що наведені у кореспонденції факти мали місце. Результати перевірки районним комітетом народного контролю й критичний виступ газети обговорено на технічній раді, де розроблено додаткові заходи по економії паливно-енергетичних ресурсів.

Наказом по підприємству за безконтрольність і безгосподарність у витрачання палива та електроенергії виниклому обов'язки інженера-механіка оголошено догану, головному інженерові й майстрові енергодільниці зауважено. На водіїв, які робили приписки в шляхових листах, зроблено грошові нарахування.

Із колгоспу імені Свердлова повідомили: «Виступ газети було обговорено на засіданні правління та керівного складу колгоспу. Критику визнано справедливою. З метою ліквідації вивлеченої графіки роботи електронних приладів, зокрема, розроблено графіки роботи електронних приладів. Найближчим часом будуть встановлені автоматичні терморегулятори для нормалізації роботи цих приладів, що дасть змогу знизити потужність їх у години максимальної завантаженості енергосистеми».

Критичний виступ газети обговорено й на засіданні правління колгоспу «Іскра». Визнано, що наведені факти мали місце. Керівникам виробничих підрозділів вказано на їхню безгосподарність у витрачання електричної енергії. Намічено шляхи усунення недоліків.



У НАЙМОЛОДШИХ ЖИТЕЛІВ ВОВРИНЦЯ РАДІСНА ПОДИ — ВІДКРИВСЯ НОВИЙ ДИТЯЧИЙ КОМБІНАТ НА СТО СОРОК МІСЦЬ. ДО СЛУЖБ МАЛЮКІВ — ПРОСТОРІ СВИТЛІ СПАЛЬНІ КІМНАТИ ДЛЯ ІГОР І НАВІТЬ... НАВЧАЛЬНІ КЛАСИ, ДЕ ДОСВІДЧЕНІ ПЕДАГОГИ ПРОВОДЯТЬ ЗАНЯТТЯ ЗІ СТАРШИМИ ДІТЬМИ. НА ЗНИМКАХ: ІА ПРОГУЛЯНЬКУ: ІДУТЬ ЗАЯНТЯ.

Фото І. КОРЗУНА.



Виставка малюнків

відкрилася у Вільшанській середній школі. Її учасники — першокласниця Шура Лепетенко, Оксана Дунаєвська, третьокласниця Таня Оннищенко, п'ятикласник Сергій Оннищенко, учениця 7 класу Галя Синицина повідали мовою баяра про багряний стайковок і збір урожаю в колгоспному саду, осінь у лісі і перший сніг. Багата палітра у юних художників. Сильні пейзажі, героїв народних казок та відомих мультфільмів зображують вони хоч іноді і не зовсім вправно, але щиро і самобутньо.

Хлібові присвячується

Тиждень, присвячений хлібу, пройшов у Новоархангельській восьмичлассній школі. Потівав він бесідою, у якій йшлося про важкий хліб часів революції, промадянської війни та колективізації, про обпалені погнем хліб Великої Вітчизни, про блокадний ленинградський пайок... Потім відбувся конкурс уч-

Шкільні новини

півських творів і малюнків про хліб і хліборобську працю. Закінчився тиждень збором піонерського загону шостого класу «Земля хліба нам славиться». У гості до школярів прийшли ученьки, кошички учасників освячення цілинні Л. М. Присьлянок, знатні хлібороби колгоспу імені Леніна — бригадир тракторної бригади, кавалер ордена Леніна В. Д. Шаров, тракторист О. М. Синица. Розповіли вони про цілну, своїх товаришів по роботі, про те, як вирощують хліб, запросили школярів після закінчення школи прихилити у їхню хліборобську сім'ю.

Батьківська конференція

Для поглиблення педагогічних знань батьків у Південній десятирічці створено батьківську лекторію, що залюбовно популярність серед мешканців села. Недавно в школі відбулася батьківська конференція. Батьки і вчителі вели мову про методи виховання у дітей інтересу до знань і навчання, культурні поведінки, бережливого ставлення до суспільної власності, про професійну орієнтацію, психологію «важких» підлітків.

Знімає «Піонер»

Ця кіностудія створена

рік тому в районному Будинку піонерів. Приїжди до неї учні 5—7 класів Новоархангельської і Торговицької середніх шкіл Микола Куйбіда, Сашко Воли, Олег Лімарчук, Володя Забілка, Світлана Вовк, Валерій Танасійко.

Під керівництвом Сергія Яценка юні кінолюбители вивчили знімальну апаратуру, навчилися проявляти плівку, монтувати стрічку. Перші свої роботи гуртківці присвятили святковій першотравневій демонстрації у районі та зустрічі ветеранів війни під час відкриття пам'ятника полеглим партизанам у Зеленому Браті.

А недавно студійці взяли участь в обласному конкурсі любительських фільмів, присвяченому Міжнародному року дитини. На конкурс вони представили короткометражний фільм «Наш дім» — розповідь про селян і будні Будинку піонерів.

Роботу «Піонера» відзначило журі. Конкурс став для школярів пробою творчих сил.

Нині у невеличких кімнатах студії кипить робота. Готуються зйомки двох нових фільмів на обласний конкурс кінолюбителів 1980 року.

**Л. П'ЯНИЧУК,**  
інструктор Новоархангельського РК ЛКСМУ.

Самаркандські зустрічі

Самарканд зустрів нас щодирим середньоазіатським сонцем, радісними усмішками, дружними потісками рук старшокласників і вчителів Самаркандської середньої школи № 42. Десятиліття дружби з клубом «Планета», що працює в цій школі, членів ніровоградського учнівського наукового товариства «Глобус» відзначили на узбецькій землі.

З віком одинадцятиповерхового готелю «Самарканд» милувалися ми архітектурними і скульптурними спорудами одного з найстародавніших міст Середньої Азії, якому вже понад 2500 років. Ми ходили зі своїми друзями по його вулицях, знайомилися з шедеврами зодчества. А найбільше запам'ятався вечір друзів в антовому залі 42-ї школи. Про роботу товариства і клубу розповіли її президент Валентина Баркова і Віталій Попов. На добру згадку про зустріч «глобусівців» подарували «планетянам» рюшник і портрет великого сина українського народу Т. Г. Шевченка, а також галстук з рапортом про роботу піонерської дружини Кіровоградської СШ № 30. Узбецькі друзі вручили голяки національні голони убори — тубетейки, картини з красивими різномісними. Вечір дружили закінчився спільним концертком.

**Р. ДАЙДАКУЛОВ.**

ЕКСПЕДИЦІЯ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» «ПОДВИГ» ОПЕРАЦІЯ «ПАМ'ЯТЬ»

МІЦНА дружба єднає комсомольські організації Паліївської восьмирічної школи Маловісківського району і середньої школи № 60 Кунцевського району Москви. А виникла вона на основі спільних слідопитських походів по місцях боїв 8-го Олександрійського Червонопрапорного ордена Суворова механізованого корпусу.

ДРУЖАТЬ СЛІДОПИТИ

(Маловісківський район). Там червонозорі десантними розгромили штаб і моторизовану колону армійського корпусу окупантів, яка йшла виручати оточених у Корсунь-Шевченківському котлі фашистів. Потім загін взяв курс на Малу Виску. У Паліївці зав'язався жорстокий бій із переважними силами противника, який встиг уже підтягнути свіжі сили і вилітати авіацію. Все ж танкісти з автоматниками прорвалися в Малу Виску і вионали завдання командування: знищили літани на аеродромі, вигнали фашистів із міста, захопили військовий ешелон, знищили багато ворожих солдатів і офіцерів.

Минулого року трудовий слідопитський табір москвичів був у Паліївці. Московські школярі у місцевому колгоспі імені Щорса збирали овочі та фрукти, працювали на току і на фермі. Одночасно вели слідопитську роботу. Побували в місцях, де приземлилися в 1944-му літати кві-з'язкіці, де радянські солдати вели бій із фашистами, прориваючись на Малу Виску, де під час цього бою розмістився штаб загону. Поклали живі квіти до пам'ятників загиблим воїнам. Москвичі разом із паліївськими слідопитами розшукали пілота П. Ф. Пономарьова. А коли москвичі в своїй школі підводили підсумки Паліївського походу, вони гостинно зустріли другого

колишнього пілота-з'язкіця — В. Я. Дідковського, який прибув із Києва. Тоді ж приїхали до друзів слідопити з Паліївки. У шкільному музеї гості побачили стенд про Паліївський похід москвичів. У центрі його — фотографії А. О. Буркова, Д. М. Белова, В. В. Дмитрієва. Вони героїчно загинули в бою під Паліївкою, їхні імена назічно залишилися на гранітній плиті пам'ятника в селі. Біля стенду відбулася хвилююча розмова паліївських і московських комсомольців із дружиною В. В. Дмитрієва. Цікавими були також зустрічі з В. Я. Дідковським та ветеранами 8-го мехкорпусу, яких розшукали слідопити. МОСКОВСЬКІ комсомольці гостинно приймали друзів із Паліївки і під час зимових канікул. Побували з ними на екскурсії в Кремлі, відвідали Мавзолей В. І. Леніна. Ознайомилися школярі з Паліївкою з експозицією Третьяковської галереї, оглянули панаору Бородінської битви 1812 року, побували і на знаменитих Ленінських горах.



«НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ, НІЩО НЕ ЗАБУТЄ»

Музей історії Ленінграда. Експозиція музею повідає вам про 270-річну історію міста, зокрема, про Петроград у роки громадянської війни, про оборону Ленінграда в роки Великої Вітчизняної війни. Адреса музею: Ленінград, наб. Червоного флоту, 44. Брянський обласний краєзнавчий музей. Музей має філіал в селищі Навля. Адреса: м. Брянськ, вул. Калініна, 42. Понірівський музей Курської битви. Тут експонуються матеріали, які розповідають про подвиг радянських воїнів у битві на Курській дузі в липні — серпні 1943 року, відображаються події визволення міста від німецько-фашистських загарбників. Адреса: Курська область, селище Понірі, вул. Леніна, 6. Тацінський музей бойової слави. Матеріали експозиції розповідають про ле-

гендарний рейд 24-го танкового корпусу генерала В. М. Баданова, що здійснений в грудні 1942-го року, під час якого був розгромлений гітлерівський аеродром — головний резерв Паулюса. Документи, фотографії, листи повідають вам про Героя Радянського Союзу танкіста Михайла Печасова, юних патріотів Грині Волкова та Феді Ігнатенка. Адреса: Ростовська область, селище Тацінське, пров. Змагання, 9. Великомихайлівський меморіальний музей Першої Кінної армії. Завітавши сюди, ви відкриєте сторінки історії створення Першої Кінної армії, екскурсоводи розкажуть вам про життя та діяльність С. М. Будьонного, К. Є. Ворошилова. Адреса: Белгородська область, Новоскольський район, село Великомихайлівна.

ТУТ, біля пам'ятників воїнам-землякам, воїнам-визволителям починаються уроки мужності. Учні Верблюзької середньої школи Новгородківського району слухають розповіді ветеранів війни та своїх учителів про бій, що точилися на околиці села в жовтні 1943 року. Тоді тут фашисти оточили 42-й полк та 32-й батальйон 39-го полку 13-ї гвардійської дивізії. Але місцеві жителі П. А. Лаптева та І. В. Гострик розповіли радянським командирам, де і як пересуваються гітлерівські частини, вказали шлях можливого виходу з ворожого кільця в напрямі села Варварівки. За вмиле керівництво і визід айск із оточення в районі Верблюжки командиром 42-го полку гвардії майору І. К. Половцю було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. І. В. Гострику та П. А. Лаптеві вручили медалі «За бойові заслуги».

СТОЯТЬ ОБЕЛІСКИ...

ло смертю хоробрих, визволяючи село. Загиблих воїнів поховано в чотирьох братських могилах. Полум'яють квіти біля пам'ятника всінам-землякам. Майже 1500 жителів Верблюжки не повернулось із далеких фронтів доріг. 580 жителів села нагороджено орденами і медалями. А Т. Х. Уманський, І. О. Кобилянський, В. Ф. Скупенко удостоєні звання Героя Радянського Союзу. Кавалерами орденів Слави стали В. П. Сало, І. Ф. Мірошник. Стоять обеліски. Село пам'ятає своїх визволителів. А місцеві краєзнавці, червоні слідопити продовжують пошук, щоб відкрити нові сторінки подвигів вірних синів Вітчизни.

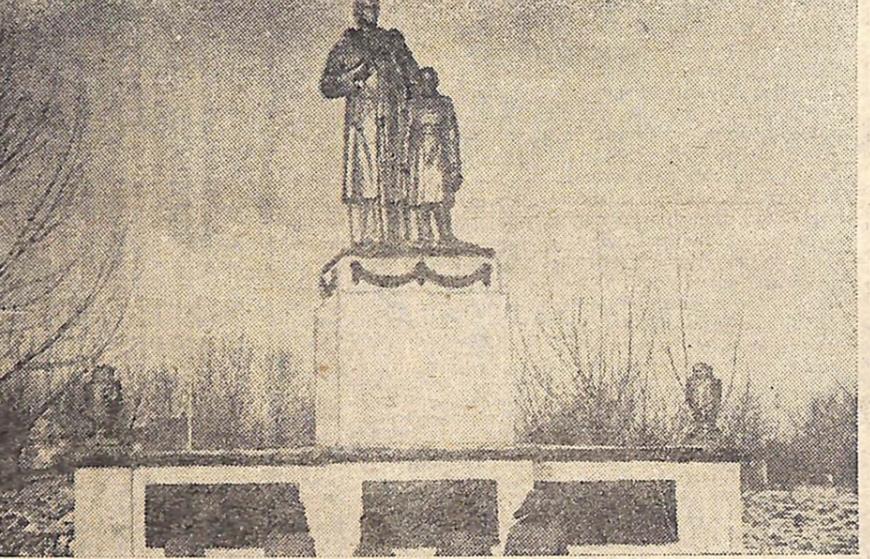


Фото С. ФЕНЕНКА.

ЯК ТІЛЬКИ у штаб-квартирі НАТО стало відомо, що Греція не дає згоди на розміщення американських ракет, в Афіни була направлена спеціальна місія під виглядом археологічної експедиції. Три чоловіки в цивільному спробували розчинитися у юрмі туристів, нудягуючих у митниці, але тут же були схоплені шофером «роллс-ройса», який разом з бік американської військової бази. Інкогніто в Афінах — це шило в мішку: уже через два дні після прибуття Брюссельського реїсу газета «Вечірній дзвін» писала, що в Греції висадився десант спеціалістів по викручуванню рук. Невгамовна Асоціація іноземних журналістів влаштувала в своєму клубі прийом на честь глави делегації містера Роя Хічкока, президента американської «Страха тарарах корпорейшн». За традицією першою пішла на таран кореспондентка журналу «Пар і мат» Клотільда Будуар. — Скажіть, сер, це правда, що ви приїхали сюди підірвати позиції Греції? — Правда те, що мене звати Роя, Решта — вигадки комуністів. Ще не народився в преріях той мустанг, який скинув би Клотільду з

першої спроби. Настирлива розбійниця пера ще раз прищорила почесного гостя: — А хіба ви не приїхали сюди продавати ракети? — Я не торгую навіть ракетками для тенісу. Моя корпорація продає товар, від якого кров холоде в жилах... Друзі мої, на будемо темнити у своєму колі: я продаю страх! — Хотів би я подивитися на ідіота, який погодиться віддати за це казна-що навіть долар! — втрутився в бесіду економічний оглядач лондонської газети «Лайф ор найф», що в перекладі з фінансової мови означає «Гаманець або життя». — Страх — це сьогодні найходовіший товар після нафти, — заперечив містер Хічкок. — Саме він — рушій прогресу. Успіху добивається тільки той, хто вмів як слід налякати. І найкраще це робить... — «Страха тарарах корпорейшн»? — Браво! Ви влучили в яблучко. — Сер, назвіть ваших покупців. — Ми не афішуємо своєї клієнтури. Однак можна сказати, що серед наших клієнтів є президент, прем'єр-міністри, міністри оборони і начальники генеральних штабів, президенти корпорацій і

СТРАХ НА КОНВЕЙЕРІ

МІЖНАРОДНИЙ ФЕЙЛЕТОН

лідери політичних партій. — Навіщо їм страх? — Страх — найкраща реклама. Я дам вам зараз ракету «Першинг». Ідть на вулицю і продайте її. Бажаючи іти на вулицю продавати «Першинг» не виявилось: журналісти знали настрої афінян. — Ого ж бо й воно! — вигукнув Рой Хічкок. — Легше продати свиню в мечеті! А ось США продали країнам НАТО 108 «Першингів-2» і 464 крилаті ракети. Але для цього довелося попотіти. Сім відставних і п'ять діючих генералів видали на наше замовлення книги про напад Кремля на Західну Європу. Ви напевне читали їх... — Аякже! Аякже! «Росіяни в Парижі», «Радянські танки на Рейні — 24 години ходу», «Падіння Брюсселя увчери в п'ятницю»... Але ж у Європі багато американських військових баз, та й узагалі

довідався, що це пілососи? — Якась ліва газетка бовкнула щось про пілососи, але наші військові коментатори у той же вечір пояснили в телевізійних інтерв'ю, що мова йде про новий вид ракет, які створюють вакуум. Після цього нам не коштувало зусиль протягти в конгресі асигнування на нові ракети. — Значить, ви першими беретесь за розробку нової зброї? — Нам нічого не варто довести, що першими починають Ради. Як тільки мої хлопці дістали газетний знімок «Ракети» на підводних крилах, ми потурбувалися про те, щоб увесь Захід дізнався, що в росіяни появились крилаті ракети у морському варіанті. — Але ж вони продають свої судна на підводних крилах десяткам країн. Навіть США, Канаді й Англії. Ви ж самі себе викрили. — Навпаки! Ми зчинили гучний галас про те, що росіяни продають свої найновіші ракети, щоб озброїти противників демократії. Тут багато правди. Те, що вони найновіші, — це правда. Те, що вони за якістю переважають західні, — теж правда. І те, що їх більше, ніж у НАТО, — знову правда.

Так що нам вдалося переконати своїх конгресменів і багатьох політиків у Європі, що в галузі створення крилатих ракет ми племетомся в хвості в росіяни. — Ну, цих-то переконати неважко: багато хто з них сам підстоєбує гонку озброєнь. А от чи вірять вам той, кого ми називаємо «людиною з вулиці», — Джон, Жан, Міхель?.. — Щодо Жана та Міхеля — ми починаємо їх лякати ще в лоні матері. — ? — За даними нашого аналітичного центру, жінки до половіг проводять перед телевізором по кілька годин на добу. Кажуть, що після наших фільмів семеро дітей із десяти народжуються вродками. — «Радянська загроза» — це ваша єдина продукція? — Ні, але вона дає найбільший прибуток. Крім цього, у нас є ще на складах «кубинська загроза», «ангольська» і «в'єтнамська». — А які успіхи у вас у Греції? — Скажу чесно: тут я вперше добряче перелякався! — Ви подивилися по телебаченню власні фільми? — Ні! Я боюсь, що нас перестануть боятися. Б. КОРОЛЬОВ, власнор АПН. Афіни.

А ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

НА ПРАВАХ БІДНИХ РОДИЧІВ

ЧИ ЧАСТО ми, неколекціонери, замислюємось над призначенням звичайної поштової марки? Мабуть, тільки тоді, коли доводиться наклеювати її на конверт. І часом поблажливо посміхаємось, спостерігаючи за приятелем, який укроте любовно розглядає кожну марку в товстезному альбомі. Однак якщо приятель ігноруватиме наш скепсис і сурпроводжуватиме розгляд своєї колекції коментарем, то кожна марка з розмільованого шматочка паперу перетвориться для нас у частину довгого життя. А розповідь філателіста нагадуватиме лекцію з історії, географії, ботаніки, мистецтва водночас.

Тим часом філателія — не тільки джерело знань. Одна зі сфер, де її пізнавальне значення тісно змикається з виховним — педагогіка. Діти охоче збирають марки, значки, старовинні монети, поштові листівки. Та щоб згодом вони не потрапили у катєгорію набридлих цяцьок, потрібна підтримка дорослих: батьків, учителів. Для вмілого педагога інтерес дітей до колекціонування марок, монет тощо — чудовий засіб виховання у школярів почуттів патріотизму, інтернаціоналізму, потягу до знань, естетичного смаку.

ЕФЕКТИВНО підтримують і розвивають в учнів корисні захоплення на Черкащині. Проявляючи «Союздруку» разом з учителями при сприятливих об'єктах і обкому комсомолу організували в школах області так звані народні кіоски, де діти можуть почути розповіді про цікаві марки і придбати їх. У кінці минулого року в Ризі відкрився перший в Радянському Союзі філателістичний магазин спеціально для підлітків. І тут уже є постійні покупці.

Охоче заглядають і школярі нашого міста до філателістичних відділів магазину «Газети і журнали» та універсального торговельного об'єднання, кіоску «Союздруку». Знають, юних мешканців Кіровограда теж не обминув інтерес до цікавого заняття. А як же тут справи із шефством дорослих?

Член правління обласної організації Всеоюзного товариства філателістів В. Ю. Чабаненко повідомив, що нині по лінії ВТФ робота з учнями проводиться лише в одній школі обласного центру — СШ № 11.

Кілька років тому існувала при обласній організації ВТФ дитяча секція, що нараховувала близько 400 членів. Вони разом із дорослими збиралися в Палаці культури імені Компа-

нійця, де могли придбати абонементи на купівлю марок, одержати вичерпну інформацію про філателістичні новини, обмінитися марками тощо. Нині колекціонери марок, значків, старовинних монет збираються в парку імені Леніна чи в Будинку офіцерів; серед них, як і раніше, можна побачити і метких хлопчаків... Але тепер вони «безправні», бо обласна організація ВТФ фактично самосунилась від роботи зі школярами.

З жовтня минулого року працює гурток юних філателістів при міському Палаці піонерів. Відвідують його учні шкіл №№ 5, 8, 32. «Загітувала» їх сама керівниця гуртка В. Г. Бугайова, а керівництво шкіл і вчителі, за її словами, поставились до цієї справи без особливого ентузіазму. Отож і відвідують гурток при Палаці піонерів лише близько 30 юних колекціонерів, а тим часом педагоги не перестають ламати голову над проблемою дозволити дітям і підлітків.

У деяких школах намагаються своїми силами спрямувати захоплення дітей у корисне русло. З успіхом робить це вихователька СШ № 5 В. О. Животовська. Філателіст зі стажем, вона допомогла скомпонувати колекції учням С. Столярчуку, Л. Леніній, В. Соколовському. Дітей цікавить різна тематика: і Ленініана, і космонавтика, і фауна та флора; не забуто й Олімпіади-80.

Використовує марки як наочність на уроках англійської мови вчитель СШ № 6 В. Б. Штейнберг. 1976 року учень цієї десятирічки С. Марченко завоював бронзову медаль на Всеоюзній філателістичній виставці в Києві. (Це ще в ті часи, коли дитяча секція при обласній організації ВТФ була не на пашинових правах...). Тепер таких успіхів не чути, хоча й знають у школі колекціонерів О. Ткаченко, О. Воропаєва, Ф. Жулинського...

В. Ю. Чабаненко з гордістю говорить про гурток юних філателістів при Новомігородській СШ № 1, при Будинках піонерів у селищі Побузькому Голованіського району, місті Світловодську. В обласному ж центрі захоплення юних колекціонерів знаходиться «під владою стихії». А старші філателісти, відмежовуючись від менших, «захищаються»: мовля, щоб бути з нами на рівних, дітям гроші потрібні, а батьки їм не дають багато...

Ніби й правильно. Але якби школярі мали чітко окреслені тематичні інтереси, були знайомі з каталогами, могли самостійно визначати дійсну вартість марки чи значка, і щоб старші контролювали фінансові операції дітей, то це вберегло б їх від необачних покупок і зайвих витрат.

ЗВИЧАЙНО, охопити всіх школярів колекціонуванням, якою б цікавою і потрібною ця справа не була, неможливо, та й, мабуть, непотрібно. Однак об'єднати, зібрати разом бажаних, спрямувати їх захоплення на користь їм самим і суспільству, наповнивши при цьому діяльність дитячих секцій романтикою пізнання незвіданого, можна і треба. І тут недосить зусиль окремих учителів чи піонервожатих. Без дійової допомоги обласної організації ВТФ, міському і райкомів комсомолу, відділів народної освіти юним філателістам і нумізматам не обійтись. А збирати марки «тільки для себе» їм нецікаво...

О. ДАНИЛЕНКО, робітник Кіровоградського заводу радіовиробів.

НА ЕКРАНИ кінотеатрів області виходить новий двосерійний художній фільм Анатолія Захарова і Данила Храбровицького «Поєма про крила», присвячений радянському конструкторові літаків Л. М. Туполеву. Автори стрічки розповідають про дійсні події. Достовірність фільму посилюється документальними кадрами кінохроніки від початку століття до наших днів.

Образ В. І. Леніна у цьому фільмі створив Юрій Каюров. Туполева зіграв Владислав Стрельчик. В інших ролях — Юрій Яковлев, Ада Роговцева, Олег Єфремов, Анатолій Азо, Ігор Ледогоров, Петро Вельямінов, Ернст Романов та інші.

Фільм поставлено на кіностудії «Мосфільм» за участю об'єднання ІКАК (Куба), кіностудії «Дефа» (НДР) та «Гомон-Інтернаціональ» (Франція).

«Сибірада» — так називається ще одна мосфільмівська кінострічка. Вона складається з чотирьох картин, які розповідають про освоєння Сибіру, про нелегку і водночас романтичну працю нафтовиків.

На Міжнародному кінофестивалі в Каннах епопея «Сибірада» удостоїлася спеціального призу журі.

Автори сценарію — Валентин Єжов, Андрій Михалков-Кончаловський, режисер-постановник — Андрій Михалков-Кончаловський. Головні ролі виконують М. Михалков, С. Шакурков, Л. Гурченко, О. Коренева, Н. Андрейченко, В. Соломін, П. Кадочников, М. Кононов.

Двосерійний фільм «Москвська спльозам не вірять» (кіностудія «Мосфільм»)



КІНОЕКРАН ЛЮТОГО

викличе в кожного, хто його подивиться, думки про відповідальність за свої вчинки, за людей, що тебе оточують, за справу, якій ти віддаєш себе. Стрічка розповідає про долю жінки, яка приїхала в Москву молоденькою дівчинкою і пройшла шлях від простої робітниці до керівника великого промислового підприємства.

Автор сценарію — Валентин Черних. Режисер — Володимир Меньшов. У ролях: Віра Алєтєва, Ірина Муравйова, Юрій Ва-

силєв, Олексій Баталов та інші.

На кіностудії «Ленфільм» режисер Володимир Фетін за сценарієм Альвіні Шулґіної поставив фільм «Тайгова повість».

В основі стрічки — оповідання одного з кращих сучасних радянських прозаїків Віктора Астаф'єва «Сон про білі гори». У картині знімалися Михайло Кононов, Світлана Смирнова, Євген Кіндінов та інші.

За повістю Олеся Гончара «Бригантина» на кіностудії імені Довженка ре-

жисер Юрій Іллєнко поставив фільм «Смужка несконшених диких квітів», який розповідає про «важких» дітей. Картина стверджує просту, незаперечну істинну — дітям потрібні батьки, їхня любов, допомога. У головних ролях знялися Юрій Маджуга, Олексій Черствов, Регімантас Адомайтіс.

С. ІЛЛЯШЕНКО, кореспондент позаштатного відділу естетичного виховання «Молодого комунара». На знімку: кадр із фільму «Поєма про крила».

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

ЗИМОВІ СТАРТИ ЮНІОРІВ

Останні змагання з легкої атлетики на першість центральної ради ДСТ «Авангард» поклали до Харкова понад 260 юніорів республіки. Серед учасників цього турніру були й представники Кіровоградщини. Вдало стартували наші земляки — вихованці спортивного клубу «Зірка», які підвищують свою майстерність під керівництвом В. К. Іванця і Л. А. Савенко. Чемпіонського титулу в стрибках у довжину удостоєна дев'ятикласниця СШ № 5 Олена Ковальова. Срібні медалі одержали її товариші по колективу — учениця кооперативного технікуму Любов Олесимова (на біговій дистанції 200 метрів) та учень машинобудівного технікуму Василь Шило (на стометрівці). Порадував світловодець Микола Азорський (його тренує І. І. Мірошніченко); у спортивній ходьбі на 10 000 метрів він був третім. У бігу на 1500 метрів третій результат показала учениця Олександрійського індустріального технікуму Світлана Петрова (тренер М. Є. Жеребєв).

В. ТВЕРДОСТУП, громадський кореспондент «Молодого комунара».

«МРІЮ ПОЇХАТИ НА ОЛІМПІАДУ»

«Участь у таких представницьких змаганнях, як Олімпіада-80, дозволила б нашій команді зустрітись з найсильнішими спортсменами світу. А це, в свою чергу, прекрасна можливість підвищити рівень індонезійського спорту», — говорить один із провідних індонезійських лучників Дональд Пандіанган. «Робіном Гудом Сходу» називають цього атлета. Дональд вважається в Індонезії «ветераном» — він брав участь ще в монреальській Олімпіаді і в «Участь в Олімпійських іграх буде великою честю для мене», сказав Дональд Пандіанган кореспонденту АПН. — Але виступ у такому крупному турнірі покладе на спортсменів додаткову відповідальність. Тому я просто зобов'язаний виступити успішно. (АПН).



ВІД АФІН — ДО МОСКВИ

ЗУСТРІЧАВ АНТВЕРПЕН...

Ігри VI Олімпіади мали відбутись 1916 року в Берліні. У Грюнвальді збудували новий олімпійський стадіон, який чекав спортсменів. Але перешкодила перша світова війна, і тому лише в 1920 році олімпійці змогли зібратись на своє свято. Цього разу Ігри відбулись у бельгійському місті Антверпені. На VII Олімпіаду приїхало 2607 спортсменів із 29 країн світу. Вперше тут виступали представники Югославії, Чехословаччини, Бразилії, Аргентини, Монако, Іспанії. Чи ж могли бути присутніми на цих Іграх представники країни, яка менш як два роки тому окупувала територію Бельгії? МОК відмовив Німеччині та її союзникам в участі в Олімпіаді.

Політичний та економічний бойкот, оголошений капіталістичними державами молодій Країні Рад, поширювався і на спортівні зв'язки — наших атлетів не запроєли на VII Олімпіаду. Під час свята відкриття Ігор VII Олімпіади 14 серпня 1920 року вперше була виголошена олімпійська клятва відомим бельгійським ватерполістом і фехтувальником Віктором Буаном, який потім став головою Бельгійського олімпійського комітету.

«Від імені всіх спортсменів я обіцяю, що ми будемо брати участь у цих Олімпійських іграх, пова-

жати і дотримуватись правил, за якими вони проводяться, в істинно спортивному дусі, задля слави спорту і в ім'я своїх команд» — такий текст клятви, яку і понині виголошують на всіх Олімпіадах. У неофіційному командному заліку найбільшу кількість очок у Іграх VII Олімпіади набрали команди США (203,5), Швеції (121,5), Великобританії (88). Їм і дісталися призові місця. Потім були перші змові Олімпійські Ігри, які проходили у французькому місті Шамоні з 25 січня по 4 лютого 1924 року. А Ігри VIII літньої Олімпіади стартували в Парижі того ж року...

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

ВК 00528.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.



316050, МСП

М. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Ціна 61197.

Зам. № 53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.

Тираж 53 500.